Ontmoetingsdiens

Votum

Seën

Lofpsalm: Ps. 19: 1 & 4

1

Die hoë hemelrond
vertel met blye mond
Gods heerlikheid en eer,
en, wonderbaar deurglans,
vermeld die wye trans
die werke van die HEER.
Die dag roep orals luid
en duisendstemmig uit
dié loffelike sprake;
die nag se stille stap
meld kunde-en wetenskap
deur al sy donker wake.

4

Die HEER se heil'ge wet
is rein en onbesmet,

en sal die hart bekeer;

sy woorde sal gewis

aan wie eenvoudig is,

die ware wysheid leer.

Sy regte heerskappy

dié sal ons hart verbly

en onreg nooit gedoë;

en wat sy wet berig

is suiwer soos die lig

wat afstraal op die oë.

Woorddiens

Gebed

Skriflesing: Jesaja 40:21-31, HK Sondag 9, v&a 26

[21]Weet julle nie? Hoor julle nie? Is dit julle nie van die begin af bekend gemaak nie? Het julle nie op die fondamente van die aarde gelet nie?

[22]Hy sit bo die kring van die aarde, en die bewoners daarvan is soos sprinkane; Hy span die hemele uit soos ’n dun doek en sprei dit uit soos ’n tent om in te woon.

[23]Hy maak die vorste tot niet, die heersers van die aarde verander Hy in nietigheid;

[24]skaars is hulle geplant, skaars is hulle gesaai, skaars wortel hulle stam in die grond, of Hy blaas op hulle, sodat hulle verdor, en die storm voer hulle weg soos ’n stoppel.

[25]By wie sal julle My dan vergelyk, dat Ek net so kan wees? sê die Heilige.

[26]Slaan julle oë op in die hoogte en kyk! Wie het hierdie dinge geskape? Hy laat hulle leërskare uittrek volgens getal, Hy roep hulle almal by die naam, vanweë die grootheid van kragte en omdat Hy sterk van vermoë is; daar word nie een gemis nie.

Vraag 26: Wat glo jy as jy sê: Ek glo in God die Vader, die Almagtige, die Skepper van die hemel en die aarde?

Antwoord: Ek glo dat die ewige Vader van ons Here Jesus Christus wat die hemel en aarde met alles wat daarin is, uit niks geskep het (a) en deur sy ewige raad en voorsienigheid nog onderhou en regeer (b), ter wille van sy Seun Christus my God en Vader is. (c) Op Hom vertrou ek so dat ek nie daaraan twyfel dat Hy my, met alles wat vir liggaam en siel nodig is, sal versorg nie (d). Hy sal ook al die kwaad wat Hy in hierdie jammerdal oor my beskik, tot my beswil verander (e), omdat Hy dit as 'n almagtige God kan (f) en ook as 'n getroue Vader wil doen (g).

Fokus: Jesaja 40:25-26

By wie sal julle My dan vergelyk, dat Ek net so kan wees? sê die Heilige. Slaan julle oë op in die hoogte en kyk! Wie het hierdie dinge geskape? Hy laat hulle leërskare uittrek volgens getal, Hy roep hulle almal by die naam, vanweë die grootheid van kragte en omdat Hy sterk van vermoë is; daar word nie een gemis nie. 33/53

Met wie kan julle My dan vergelyk, wie is soos Ek? vra die Heilige. Kyk op na die hemel: wie het die sterre geskep? Hy wat die hemelse leër laat uittrek in hulle volle getal, dit is Hy wat hulle elkeen gemaak het. Met sy groot krag, sy groot mag, sorg Hy dat geeneen van hulle ontbreek nie.

Ons kom in 40: 1 voor in 'n ander wêreld as Hiskia in hoofstukke 1-39. Ons is eerstens oorweldig in die situasie wat in 39: 5-8 voorspel is, wat hy, Hiskia, so dankbaar was om te ontsnap. Die Here het daar deur Jesaja aan Hiskia en die volk gesê, "*Kyk, daar kom dae dat alles wat in jou huis is en wat jou vaders opgehoop het tot vandag toe, na Babel weggevoer sal word; daar sal niks oorbly nie, sê die HERE.*" Daar word niks gesê van volgende eeu nie; ons word so te sê wakker aan die anderkant van die ramp, ongeduldig vir die einde van die ballingskap.

Tussen die historiese konteks van hoofstukke 1-39 en dié van 40-66 spring ons tussen ongeveer 150 jaar. In hoofstukke 40-48 is bevryding in die lug; daar is 'n volgehoue belofte van 'n nuwe

uittog, met God aan die hoof; daar is die benadering van 'n veroweraar, wat uiteindelik as Kores bekend staan, om Babilon oop te breek; daar is ook 'n nuwe tema wat ontvou, om die glorie te openbaar van die oproep om 'n dienaar te wees en 'n lig vir die nasies te wees.

Jesaja moes seker dikwels gevoel het dat sy werk onvrugbaar was en sy hoop teleurgestel het. Maar te midde van ontmoedigende tye en bittere ervarings, moes hy deur die gedagte van die oorblyfsel van Israel in ballingskap opgewonde geraak het en nog meer deur die vooruitsig op die werk van die kneg van die HERE. Hy het vooruitgesien na die vrylating van die ballinge uit Babilon, en nog verder vooruit na 'n groter dag van verlossing wanneer die Kneg van die Here sou sterf weens sy volk se sondes. Terwyl die bediening van Jesaja uiteraard aan sy tydgenote gerig was, wys hy egter herhaaldelik op die toekomstige werk van die enigste God en verlosser.

Jesaja gebruik hier die leer van God die Skepper om die mense van hul veiligheid te verseker en die sekerheid dat die goddelike beloftes vervul sal word (dit is die verband tussen verse 12-26 en 1-11). Hy gaan voort om die leerstelling van die skepping op hierdie manier te gebruik om Israel te verseker van die spesiale status daarvan. In Jesaja 43:1 sê die Here aan Israel, “Maar nou, so sê die HERE, jou Skepper, o Jakob, en jou Formeerder, o Israel: Wees nie bevrees nie, want Ek het jou verlos; Ek het jou by jou naam geroep; jy is myne!” Op ander dele in die volgende

hoofstukke van hoofstuk 40 af, kry ons gedurig die herhaling van die woorde, “Ek is jou Skepper en Formeerder”. Hy herinner hulle dat Hy hulle Skepper is en Verlosser (43:15), altyd aan hulle dink (44:21), en sekuriteit van sy beloftes aan hulle gee (54:5).

Die besondere klem val op die Here as die enigste Skepper. Hy alleen is die Skepper, en het die wysheid van niemand nodig nie (13). “Wie het die Gees van die HERE bestier en as sy raadsman Hom onderrig?” Nie 'n mens of die grootste aspekte van die fisiese wêreld betwis sy unieke oppergesag nie. As enigste Skepper oefen hy uitvoerende heerskappy in die wêreld (22-24) en in die heelal (26) – tot die klein detail (vorste en heersers in vers 23 en een vir een in vers 26).

Die vrae hierop dring daarop aan dat daar lesse geleer kan word uit die konsep van 'n geskape wêreld. Hulle wortel is in die leer van God die Skepper. Om in Hom te glo, is om seker te wees van veiligheid in sy wêreld, om te weet dat hede en toekoms veilig in sy hande is.

Om God te glo en in God te glo, is twee verskillende dinge. Die eerste gee uitdrukking aan historiese geloof; laasgenoemde, ware geloof of vertroue; want as ek sê, “ek glo dat God is”, as ek reg praat, glo ek dat daar 'n God is, en dat hy so is soos hy homself geopenbaar het in sy woord, naamlik: 'n geestelike wese, almag, ens., die ewige Vader, Seun en Heilige Gees. Wanneer ek sê: ek

glo in God, dan bedoel ek, ek glo dat Hy mý God is, dit wil sê, alles wat hy is en het, is alles tot my redding. Om in God te glo, is om oortuig te wees dat hy alles wat aan hom toegeskryf word, onderworpe sal maak aan my redding ter wille van sy Seun.

In God. Die naam van God word in die 12 artikels en kategismus in wese geneem vir God die Vader, Seun en Heilige Gees; omdat die frase "ek glo", met die deeltjie "in", op dieselfde manier verwys word na al die drie persone van die Godheid; om die rede dat ons nie minder in die Seun en die Heilige Gees glo as in die Vader nie.

Om in God die Vader te glo, is dus om in daardie God te glo wat die Vader van ons Here Jesus Christus is; en om te glo dat hy ook my Vader is, en as sodanig 'n vaderlike liefde vir my het, omwille van Christus, in wie hy my aangeneem het as sy seun. Om te sê: (1) dit is die Vader van onse Here Jesus Christus. (2). Dat hy vir my 'n Vader is ter wille van Christus.

Wat Jesaja 40: 21-31 vir ons wys is hoe Jesaja in beeldryke taal vir God beskryf as die enigste Skepper van die wêreld, en dat God met niemand anders vergelyk kan word nie. As ons glo in God, die Vader, Seun, en Heilige Gees, dan glo ons in hierdie God wat Jesaja beskryf het.

Ons kan die lyne trek tussen wat God hier aan Israel gesê het in Jesaja en ons wat aan die Vader behoort deur die Seun. Kom ons kyk bietjie na die beelde wat hier in Jesaja 40 staan:

Hy sit bo die kring van die aarde, en die bewoners daarvan is soos sprinkane; Hy span die hemele uit soos ’n dun doek en sprei dit uit soos ’n tent om in te woon. Hierdie uitdrukking “Hy sit bo die kring” (Hebreeus ha-yoshêv 'al) word gebruik van sowel aardse konings as van die HERE (vgl. Van die HERE, 1 Kon. 22:19; Psalm 29:10; van menslike heersers, 1 Konings 1: 48; 3: 6). Die verwysing na die aardkring is uniek, maar soortgelyke uitdrukkings kom voor in Job 22:14 en Spreuke 8:27. Die woord vir sprinkane is moontlik doelbewus gekies omdat dit ietwat soos die woord 'kring' te laat klink, terwyl hierdie woorde twee konsonante gemeen het (Heb. Chûg, chagâvîm). Die aardbewoners en Israel behoort te weet dat hulle deel is van die Skepping waaroor God regeer.

Vir 'dun doek' gebruik Hebreeus 'n woord wat fyn materiaal voorstel, 'n dun kledingstuk. Psalm 104: 2 beskryf ook die hemel soos 'n tent. Hierdie gedeelte is tipies van die Ou-Testamentiese beskrywings van God; dit is nie negatief nie, maar is positiewe bevestigings deur antropomorfiese taalgebruik te gebruik. God het die hele uitspansel van die hemel nodig as sy tent. God het by wyse van spreke die hele “hemelruim” nodig as sy woning. Natuurlik is God oneindig, maar die beeld probeer iets van God se grootheid te beskryf.

God is so groot en onvergelykbaar met enigste iets anders: “By wie sal julle My dan vergelyk, dat Ek net so kan wees? sê die Heilige.” In vers 26 lees ons, “Slaan julle oë op in die hoogte en kyk! Wie het hierdie dinge geskape? Hy laat hulle leërskare uittrek volgens getal, Hy roep hulle almal by die naam, vanweë die grootheid van kragte en omdat Hy sterk van vermoë is; daar word nie een gemis nie.” Hier noem die Here dat Hy so groot en onvergelykbaar is, dan Hy die mens laat opkyk na die sterre om so te besef hoe groot God is.

Die Nuwe Vertaling vertaal vers 26 so, “Kyk op na die hemel: wie het die sterre geskep? Hy wat die hemelse leër laat uittrek in hulle volle getal, dit is Hy wat hulle elkeen gemaak het.” Aanbidding van sterre was selfs in hierdie periode 'n versoeking vir Israel (2 Kon. 17:16; 21: 3) en 'n geweldige besetting in die Babiloniese godsdiens. Maar indrukwekkend soos die sterre is, bly dit skepsels. Hulle mag wel name dra in hul onderskeie kultusse soos die Babiloniërs hulle aanbid het, maar hulle regte name is die name waardeur die Skepper hulle aanroep en rig. Hulle bestaan slegs op sy wil in plek. Geskape (√bārā ') is die werkwoord wat die Ou Testament vir goddelike handeling behou (sien 4: 5). Al is die sterre vir ons ontelbaar (Gen. 15: 5), is daar nie een meer of minder as wat Hy bepaal nie. God se beskikking is nie net in die totaliteit nie, maar van die individu (hy noem hulle elkeen by die naam).

Dink maar net daaraan: Dieselfde God wat so groot en onvergelykbaar is, is ons God en Skepper. Op Hom vertrou ek so dat ek nie daaraan twyfel dat Hy my, met alles wat vir liggaam en siel nodig is, sal versorg nie. Hy sal ook al die kwaad wat Hy in hierdie jammerdal oor my beskik, tot my beswil verander.

Rom. 8:28-29 sê, "Ons weet dat God alles ten goede laat meewerk vir dié wat Hom liefhet, dié wat volgens sy besluit geroep is. Dié wat Hy lank tevore verkies het, het Hy ook bestem om gelykvormig te wees aan die beeld van sy Seun." Wat is nou ons gevolgtrekking oor al hierdie dinge? Dít: God is vír ons, wie kan dan teen ons wees? Deur die Heilige Gees skenk God ons alles wat ons nodig het om tot sy eer te lewe. God versorg ons ook met liggaamlike dinge wat ons nodig het, sodat ons met ons fisieke liggaam Hom kan dien vir Hom dankbaarheid kan betoon.

Dit is ontroerend dat die groot en almagtige God, Skepper van hemel en aarde, vir ons nietige mensies 'n Vader wil wees: om Christus ontwil het Hy ons tot sy kinders aangeneem. Hy dra ons deur die lewe, voorsien in wat ons nodig het en lei ons na die ewige vreugde op die nuwe aarde (Jes. 46:1-4; Ps. 68:20; Ps. 73:23,24).

Christus sê: "*As julle wat sleg is, dan weet om vir julle kinders goeie dinge te gee, hoeveel te meer sal julle Vader wat in die*

hemel is, ***goeie gawes*** *gee aan die wat dit van Hom vra?*" (Matt. 7:11).

En ... watter ***goeie gawes*** het die Vader nie aan ons gegee nie!

Hy het ***Christus*** aan ons gegee. Die Vader het sy Seun as offer gegee om ons te behou, om ons tot sy kinders te maak. En die Vader en die Seun het ons die ***Heilige Gees*** gegee wat ons "*tot kinders van God maak en wat ons tot God laat roep: 'Abba!'* dit beteken Vader" (Rom. 8:15).

Hierdie feit dat God om Christus ontwil en deur die werking van die Heilige Gees, vir ons 'n Vader is, is vir die gelowige 'n groot troos. Hoe donker die toekoms ook mag lyk, dit weet ons: ons almagtige Vader sal in al ons stoflike en geestelike behoeftes voorsien (Fil. 4:19). Die Skrif leer ons immers: "*Werp al julle bekommernisse op Hom, want Hy sorg vir julle*" (1 Pet. 5:7).

Laat ons hierdie troos omhels wat ons bely in Sondag 9 v/a 26. God, die Vader is vir altyd jou hemelse vader. Hy maak jou sy kind deur die Seun, en verseker jou daarvan deur die Heilige Gees. Dink aan die talryke beelde in Jesaja 40, wat ook beskryf hoe groot en onvergelykbaar hierdie God van ons is, en weet dat jy by Hom in sy Vaderland is.

Amen

Antwoorddiens

Gebed

Slotsang: Ps. 95: 1 & 4

1

Kom, laat ons jubel voor die HEER,
laat ons Hom toesing lof en eer -
die rots van heil wat ons oordek het.
Laat ons met lof en eerbiedsgroet
sy vriend'like aangesig ontmoet
wat nuwe vreugde in ons gewek het.

4

Hy's onse God en Herder, Hy,
en ons die skape in die wei
wat uittrek onder sy beskerming.
As jul vandag sy roepstem hoor,
verhard jul nie, maar neig jul oor,
merk op die roep van sy ontferming.

Seën